

JÉZUS MEGSZÜLETÉSE ÉS KISGYERMEKKORA

ALIGHA volna lehetséges felsorolni azt a számos okot, melyek közrejátszottak abban, hogy Mihály alászállása helyéül Palesztinára esett a választás, főként pedig azokat, amelyek miatt József és Mária családját választották, mint közvetlen környezetet az Isten e Fiának az Urantián való megjelenéséhez.

² Az elkülönített világokról a melkizedekek által készített rendkívüli helyzetjelentés áttanulmányozása után, Gábriellel egyeztetve, Mihály végül az Urantiát választotta, mint azt a bolygót, ahol az utolsó alászállását véghezviszi. E döntést követően Gábriel személyesen is ellátogatott az Urantiára, és miután megfigyelte az embercsoportokat, valamint a világ és annak népei szellemi, értelmi, faji és földrajzi felmérésének eredményei alapján úgy döntött, hogy a héberrek rendelkeznek azokkal a viszonylagos előnyökkel, melyek az alászállási fajtaként való kiválasztást megalapozzák. Miután Mihály e döntést jóváhagyta, Gábriel kijelölte és az Urantiára kiküldte a Tizenkét tagú Családbizottságot — melynek tagjait a magasabb rangú világegyetemi személyiségek közül választotta — mely bizottságot azzal a feladattal bízott meg, hogy vizsgálódjanak a zsidó családi élet terén. A bizottsági munka befejezésekor Gábriel az Urantián tartózkodott és megkapta a jelentést, mely három olyan jövőbeli egybekelést jelölt meg, melyek a bizottság véleménye szerint egyaránt alkalmasak lehettek alászállási családként Mihály tervezett megtestesüléséhez.

³ A három megjelölt pár közül Gábriel maga választotta ki Józsefet és Máriát, később személyesen is megjelent Máriának, amikor is közölte vele a jó hírt, miszerint őt választották arra a feladatra, hogy az alászálló gyermek földi anyja legyen.

1. JÓZSEF ÉS MÁRIA

¹ József, Jézus (József-fia-Jósua) emberi apja héber volt a héberrek között, jóllehet számos olyan nem-zsidó faji sajátosság jellemezte, melyek az őseinek női ágai révén adódtak hozzá a családfájához az idők során. Jézus apjának származási ága Ábrahám koráig nyúlt vissza és e nagy tiszteletnek örvendett ősapán keresztül azokhoz a korai leszármazási ágakhoz, melyek a sumérokhöz és a nodfikhoz vezetnek, valamint az ősi kék ember déli törzsein keresztül Andonhoz és Fontához. Dávid és Salamon nem József őseinek közvetlen ágán helyezkedett el, és József leszármazása nem vezethető vissza közvetlenül Ádámhoz sem. József közvetlen elődei mesteremberek voltak —

építőmesterek, ácsok, kőművesek és kovácsok. József maga ács volt, később pedig építésvezető lett. A családja a köznép ama nemes részének hosszú és neves ágához tartozott, melyet mindegyre a vallás fejlődésével kapcsolatos dolgokban az Urantián kitűnt egyének megjelenése fémljelt.

² Mária, Jézus földi anyja a különleges ősök hosszú sorának leszármazottja volt, melybe az Urantia faji történelmének legfigyelemreméltóbb női közül sokan beletartoztak. Bár Mária a korának és nemzedékének női között átlagos volt, s mint ilyen viszonylag átlagos vérmérséklettel rendelkezett, de az ősei között olyan jól ismert nőket tarthatott számon, mint Annon, Támár, Ruth, Bethshiba, Ánsia, Kloa, Éva, Enta és Ratta. A korának zsidó női közül egynek sem volt a közös őseket felsorakoztató olyan neves leszármazási ága, illetőleg olyan, amely nagyobb reményekkel kecsegtető kezdetekkel bírt volna. Mária őseit Józseféhez hasonlóan az erős, ám átlagos egyedek túlsúlya jellemezte, melyet olykor-olykor számos kiemelkedő személyiség ellensúlyozott a polgárosodás előrehaladása és a vallás fokozatos fejlődése során. Faji értelemben aligha helyes Máriát zsidóként azonosítani. Műveltségét és hitét tekintve zsidó volt, az öröklött adottságait tekintve azonban inkább a szíriai, a heztita, a föníciai, a görög és az egyiptomi fajták keveréke volt, az ő faji származása Józsefénél is általánosabb volt.

³ A Mihály tervezett alászállása idején Palesztinában élő összes pár közül József és Mária rendelkezett a kiterjedt faji kapcsolatok és a személyiségi sajátosságok magas átlagának leginkább eszményi összetételével. Mihály úgy tervezte, hogy *átlagos* emberként jelenik meg a földön, hogy az egyszerű nép is megérthesse és elfogadhassa őt; emiatt választott Gábriel éppen olyan szülőket az alászálláshoz, mint József és Mária.

2. GÁBRIEL MEGJELENIK ERZSÉBETNEK

¹ Jézus életművét az Urantián valójában Keresztelő János kezdte meg. Zakariás, János apja a zsidó papsághoz tartozott, az anyja, Erzsébet pedig ugyanazon nagy családi csoport tehetősebb ágának volt a tagja, amelynek Mária, Jézus anyja is. Zakariásnak és Erzsébetnek, bár már sok éve házasok voltak, nem volt gyermekük.

² ¶ A Kr.e. 8. év júniusának vége felé járt az idő, amikor nagyjából három hónappal József és Mária házasságkötését követően Gábriel megjelent Erzsébetnek, délidőben, éppen úgy, ahogy később megmutatta magát Máriának is. Gábriel így szólt:

³ „Míg a férjed, Zakariás az oltár előtt áll Jeruzsálemben, és míg az összesereglett nép egy megszabadító eljövételéért imádkozik, én, Gábrriel azért jöttem, hogy bejelentsem, hamarosan fiút fogsz szülni, aki ezen isteni tanító előfutára lesz, és akit János fiadnak fogsz nevezni. A te Úr Istenednek szentelve magát fog ő felnőni, és amikor felnőtt, megörvendeztetni a szívedet, mert sok lelket fog az Istenhez irányítani és hirdetni fogja a népetek lelki gyógyítójának és az egész emberiség szellemi-felszabadítójának eljöveteletét is. A nőrokonod, Mária lesz az ígélet e gyermekének anyja, és én őneki is megjelenek majd.”

⁴ E látomás nagyon megijesztette Erzsébetet. Gábrriel eltűnése után elkezdett gondolkodni az átélteken, sokáig töprengett a fenséges látogató szavain, ám e kinyilatkoztatásról a férjén kívül senkinek sem beszélt egészen addig, amíg meg nem látogatta Máriát a következő év február havának elején.

⁵ ¶ Erzsébet azonban öt hónapon át még a férje előtt is megőrizte a titkát. Amikor végül elmondta neki a gábrrieli látogatás történetét, Zakariás meglehetősen hitetlenkedve fogadta az egészet és hetekig kételkedett az élmény valóságos voltában, és csak akkor volt hajlandó némiképp hinni a felesége által előadott gábrrieli látogatás történetében, amikor már nem tudta kétségbe vonni, hogy a felesége várandós. Zakariást nagyon felkavarta Erzsébet jövőbeli anyasága, de nem kételkedett a felesége tisztességében, még a maga előrehaladott kora ellenére sem. Egészen a János megszületése előtti mintegy hatodik hétig, amikor is egy erőteljes álmot látott, Zakariás nem volt teljesen meggyőződve arról, hogy Erzsébet a végzet fiának anyjává lesz, azé, aki előkészíti a terepet a Messiás eljövételéhez.

⁶ Gábrriel Kr.e. 8-ban, nagyjából november közepén jelent meg Máriának, miközben az asszony a názáreti otthonában dolgozott. Később, miután Mária megbizonyosodott arról, hogy hamarosan anyává lesz, meggyőzte Józsefet arról, hogy engedje el őt Júda városába, mely Jeruzsálemtől nyugat felé mintegy hat kilométerre a hegyekben helyezkedett el, Erzsébethez látogatóba. Gábrriel mindkét jövőbeli anyát tájékoztatta a másikuknál tett megjelenéséről. Természetesen türelmetlenül várták, hogy találkozhassanak, összevethessék az élményeiket és megbeszélhessék a fiaik jövőjének valószínű alakulását. Mária a távoli unokatestvérénél maradt három hétig. Erzsébet nagyban hozzájárult Mária gábrrieli jelenéssel kapcsolatos hitének megerősödéséhez, így Mária úgy tért haza, hogy nagyobb mértékben szentelhetette magát annak a felhívásnak, hogy anyja lesz a végzet gyermekének, akit rövidesen védtelen csecsemőként fog a világra hozni, a teremtésrész átlagos és egészséges kisgyermekéként.

⁷ ¶ János Júda városában született meg Kr.e. 7. március 25-én. Zakariás és Erzsébet igencsak örült, amikor megtudták, hogy fiuk lett, amint azt Gábrriel megígérte, és amikor a gyermeket a nyolcadik napon körülmetélésre elvitték, hivatalosan is a János nevet adták neki, ahogy előzőleg utasították őket. Zakariás egyik unokaöccse már ezt megelőzően el is indult Názáretbe Erzsébet üzenetével Máriához, miszerint fia született és e fiú neve János lesz.

⁸ Jánosnak a szülei már a kora gyermekkorától fogva megfontoltan a tudomására hozták, hogy felnőttként szellemi vezető és vallási tanító válik belőle. És János szívében mindig is termékeny talajra hullottak a sugalmazás így elvetett magjai. Már gyermekként is gyakorta megfordult a templomban az apja vezette szertartások alatt és nagyon mély benyomást gyakorolt rá mindama dolgok értelme, amit ott látott.

3. GÁBRIEL BEJELENTÉSE MÁRIÁNAK

¹ Az egyik este, nagyjából napszálltakor, mielőtt József még hazaért volna, Gábrriel megjelent Máriának egy alacsony kőasztal mellett, és amint Mária visszanyerte az önuralmát, így szólt: „Annak parancsára jövök, aki az én Mesterem és akit te szeretni és táplálni fogsz. Neked, Mária, jó hírt hozok, amikor bejelentem, hogy az élet tebened mennyei elrendelés révén fogantatott, és hogy a kellő időben egy fiúgyermek anyjává leszel; e fiút Jósuának fogod nevezni, és ő fogja elhozni a mennyországot a földön és az emberek között. E dologról ne szólj senkinek, kivéve Józsefet és Erzsébetet, a te nőrokonodat, akinek szintén megjelentem, és aki hamarosan szintén fiat fog szülni, akinek neve János lesz, és aki elő fogja készíteni a terepet a megszabadulás üzenetének, melyet a te fiad fog hirdetni az embereknek nagy erővel és mély meggyőződéssel. És ne kételkedj a szavamban Mária, mert a végzet gyermekének halandói lakóhelyül erre az otthonra esett a választás. Áldásomat adom reád, a Fenségesek ereje ad majd erőt, és az egész föld Ura fog vigyázni téged.”

² ¶ Máriát heteken keresztül mélyén foglalkoztatta e látogatás élménye, míg végül bebizonyosodott számára, hogy gyermeket vár, mielőtt e szokatlan eseményeket el merete volna mondani a férjének. Amikor József mindent meghallotta, bár mélyen megbízott Máriában, igencsak összezavarodott és sok éjszakán át nem tudott aludni. Józsefnek először kétségei voltak a gábrrieli látogatást illetően. Amikor azután csaknem teljesen meggyőzték, hogy Mária valóban hallotta az isteni hírvivő hangját és látta az alakját, tépelődni kezdett, ahogy belegendolt abba, hogy miként történhetett mindez. Miként lehet emberi lények sarja egy isteni végzetű gyermek? József egészen addig nem tudott ezekkel az ellentmondásos gondo-

latokkal megbékülni, amíg néhány hét gondolkodás után ő és Mária is arra a következtetésre nem jutott, hogy őket választották arra, hogy a Messiás szüleivé váljanak, bár aligha az volt a zsidó felfogás, hogy a várt megszabadító isteni természetű lesz. Miután erre a nagy jelentőségű következtetésre jutottak, Mária sietve elutazott Erzsébethez látogatóba.

³ A visszatértét követően Mária meglátogatta a szüleit, Joáchimot és Hannát. Mária két fiútestvére és két leánytestvére, valamint a szülei mindig is nagyon kételkedők voltak Jézus isteni küldetését illetően, bár természetesen ekkor még semmit sem tudtak a Gábrriel-féle látogatásról. De Mária bizalmasan közölte leánytestvérével, Szalóméval, hogy szerinte a fiának a nagy tanítóvá válás a végzete.

⁴ ¶ Gábrriel Máriának szóló bejelentésére a Jézus fogantatását követő napon került sor és ez volt az egyetlen természetfeletti jelenség, mely Máriának az ígért fia kihordását és megszületését kísérő teljes élményhalmazához köthető.

4. JÓZSEF ÁLMA

¹ József egészen addig nem tudott megbékélni a gondolattal, hogy Mária egy rendkívüli gyermek anyja lesz, amíg át nem élt egy órá nagyon mély benyomást tett álmot. Ebben az álomban egy ragyogó mennyei hírvivő jelent meg neki és egyebek között azt mondta: „József, én az Ő parancsára jelenek meg, aki fenn uralkodik, és arra kaptam utasítást, hogy tájékoztassalak arról a fiúgyermekről, akit Mária fog megszülni és aki erős fény lesz a világban. Őbenne élet lesz, és az ő élete az emberiség életévé lesz. Először a maga népéhez fog eljönni, de ők nemigen fogadják el; viszont mindenkinek, aki elfogadja őt, ki fogja nyilatkoztatni, hogy ők az Isten gyermekei.” Ezen élményt követően József alapvetően már soha többé nem kételkedett Máriának a gábrrieli látogatással kapcsolatos történetében és abban az ígértben, hogy a még meg nem született gyermek isteni hírhöző lesz a világ számára.

² ¶ Mindeme látogatások során szó sem esett Dávid házaról. Soha semmiféle bizalmas közlés nem hangzott el azzal kapcsolatban, hogy Jézusból „a zsidók megszabadítója” lenne, még csak arról sem, hogy ő lenne majd a régóta várt Messiás. Jézus nem olyan Messiás volt, amelyet a zsidók vártak, viszont ő volt a *világ megszabadítója*. Az ő küldetése minden emberfajta és népre irányult, nem csak valamely népcsoportra.

³ József nem Dávid király ágáról származott. Máriában több dávidi örökség volt, mint Józsefben. Igaz, hogy József elment Dávid városába, Betlehembe, hogy ott a római népszámláláson számba vegyék, de erre azért került

sor, mert hat nemzedéssel korábban Józsefnek az akkori nemzedékbeli apai őst, árva lévén, örökbe fogadta egy bizonyos Cádok nevezetű férfi, aki viszont Dávid közvetlen leszármazottja volt; ennél fogva Józsefet is úgy vették számításba, mint „Dávid házához” tartozót.

⁴ Az Ószövetség úgynevezett messiási jóslatainak többségét jóval azt követően szabták Jézusra, hogy a földi életét a földön leélte. A héber látnokok évszázadokon át hirdették egy megszabadító eljövételét, és ezeket az ígéretek az egymást követő nemzedékek úgy értelmezték, hogy azok egy olyan új zsidó uralkodóra vonatkoznak, aki Dávid királyszekében fog ülni és Mózes állítólagos csodás módszerei révén erős nemzetté teszi a zsidókat Palesztinában, megszabadítja őket minden idegen befolyástól. Megismételjük, hogy a héber írások sok helyén számos átvitt értelmű szövegrészt később helytelenül Jézus életküldetésére értelmezték. Számos ószövetségi mondást úgy elferdítettek, hogy azok illeszkedjenek a Mester földi életének valamely mellékeseményéhez. Maga Jézus egy alkalommal nyilvánosan is tagadta, hogy bármiféle kapcsolatban lenne Dávid királyi házával. Még azt a részt is, hogy „egy hajadon fiat fog szülni” úgy alakították át, hogy „egy szűz fiat fog szülni”. És ez igaz volt mind József, mind Mária számos olyan családfája esetében is, melyeket Mihály földi létpályájának lezárulását követően állítottak fel. E családfák a Mester sok őst magukba foglalják, de egészében véve nem hitelesek és nem tekinthetők tényszerűnek. Jézus első követői túl sokszor engedtek a kísértésnek, hogy minden régi látnoki kijelentést úgy tüntessenek fel, mint amely az Uruk és Mesterük életében teljesült be.

5. JÉZUS FÖLDI SZÜLEI

¹ József jóindulatú ember volt, meglehetősen lelkiismeretes és minden szempontból hűséges a népe vallási szabályaihoz és szokásaihoz. Keveset beszélt, de sokat gondolkodott. A zsidó nép sanyarú sorsa nagyon elszomorította Józsefet. Fiatalabb korában, a nyolc fiú- és leánytestvére körében, még jókedvű volt, azonban a házásélet első éveiben (Jézus gyermekkorában) az enyhe szellemi elcsüggedés időszakait élte meg. Az ilyen alkati megnyilvánulásai sokat javultak közvetlenül a túl korai halála előtt és azt követően, hogy a családja gazdasági helyzete jobb lett annak következtében, hogy az ács rangjáról előrelépett a jómódú építésvezető tisztségébe.

² Mária alkata épp az ellenkezője volt a férjének. Rendszerint vidám volt, nagyon ritkán volt levert és mindig derűsen szemlélte a világot. Mária szabadon és gyakran fejezte ki az érzelmi töltetű élményeit és sohasem lehetett szomorúnak látni egészen József korai haláláig. És alig épült fel e megrázkódtatásból, amikor rázúdultak azok az

aggodalmak és kérdések, melyeket a legidősebb fia rendkívüli létpályája vetett fel, mely az elképedt Mária szeme előtt oly gyorsan bontakozott ki. De mindeme szokatlan élmények során át Mária végig higgadtan, bátoran és elég bölcsnek bizonyult abban, ahogy azokat a kapcsolatokat kezelte, melyeket az ő különös és kevéssé megértett elsőszülött fiával és az ő továbbéllő öccseivel és húgáival tartott fenn.

³ Jézus az emberi természete szokatlan szelídségének és bámulatos rokonszenvező-megértő jellemvonásának jelentős részét az apjától örökölte; a nagy tanítói tehetségét és a jogos felháborodásra való erőteljes képességét az anyjától kapta. A felnőttkori környezetére való érzelmi megnyilvánulásaiban Jézus egyszer az apjához hasonlított, elmélyülten gondolkozó és istenimádatra hajló volt, néha pedig nyilvánvaló szomorúság jellemezte; de többnyire az anyja derűlátó és határozott természete szerint tekintett a dolgokra. Mindent egybevetve úgy alakult, hogy Mária alkata érvényesült az isteni Fiú létpályáján, amint felnőtt és megtette a felnőttkori életének nagy jelentőségű lépéseit. Némely részletben Jézust a szülei jegyeinek keveréke jellemezte; más téren az egyikük vonásait mutatta, szemben a másikéval.

⁴ Jézus Józseftől szigorú felkészítést kapott a zsidó szertartásrendek alkalmazása és a héber írások szokatlanul alapos megismerésére való törekvés terén; Máriától a vallásos élet szélesebb nézőpontját és a személyes szellemi szabadság szabadelvűbb felfogását kapta.

⁵ József és Mária családja is igen tanultnak számított a maga korában. József és Mária a koruk és élethelyzetük átlagához képest nagyon tanult volt. Az apa gondolkodó volt; az anyja pedig tervező, az alkalmazás szakértője és az azonnali kivitelezés gyakorlatias mestere. József fekete szemű, barnahajú férfi volt; Mária pedig a barnaszemű, majdnem szőke emberfajtába tartozott.

⁶ Ha József megérhette volna, kétségkívül erős híve lett volna a legidősebb fia isteni küldetésének. Mária a hit és a kétség között ingadozott, lévén, hogy erősen befolyásolta őt a többi gyermekének és a barátainak és rokonainak a helyzete, de mindig megerősítette őt a végső hitében annak emléke, hogy Gábrriel közvetlenül a gyermek fogantatását követően megjelent neki.

⁷ Mária ügyesen tudott szőni és az átlagosnál képzetesebb volt a kor legtöbb házimunkájában is; jól vezette a háztartást és kiváló otthonteremtő volt. De József és Mária jó tanító is volt, és gondoskodtak arról, hogy a gyermekeik jól elsajátítsák a korabeli ismereteket.

⁸ ¶ Az ifjú Józsefet Mária apja alkalmazta a házában bővítési munkálatai során, és amikor Mária egy csésze vizet vitt Józsefnek a déli étel mellé, valójában akkor kezdődött

el annak a párnak az udvarlási időszak, melynek az volt a rendeltetése, hogy Jézus szüleivé váljon.

⁹ József és Mária összeházasodott, zsidó szokás szerint, Mária Názáret környéki otthonában, amikor József huszonegy éves volt. E házasság egy csaknem kétévnyi, szokványos időtartamú udvarlási időszakot zárt le. Röviddel ez után költöztek a názáreti új otthonukba, melyet József két testvére segítségével épített fel. A ház a közeli dombos vidék tövében állt, ahonnan elbűvölő kilátás nyílt a környező vidékre. E két fiatal és leendő szülő úgy gondolta, hogy ebben a különleges gonddal előkészített otthonban üdvözlük majd a megígért gyermeket, nemigen tudva, hogy a világegyetem szempontjából is nagy jelentőségű eseményre akkor fog sor kerülni, amikor otthonról távol, a júdeai Betlehemben lesznek.

¹⁰ ¶ József családjának nagyobbik része Jézus tanításának hívévé vált, de Mária rokonságából csak nagyon kevesen hittek valaha is Jézusban azt követően, hogy ő e világot elhagyta. József inkább hajlott a várt Messiás szellemi fogalmában való hitre, Mária és az ő családja, különösen az apja, azonban tartotta magát egy olyan Messiás eszméjéhez, aki világi megszabadító és politikai uralkodó lesz. Mária ősei erőteljesen azonosultak az akkoriban még csak közelmúltbelinek számító idők makkabeusi tevékenységeivel.

¹¹ József a zsidó vallás keleti vagy babiloni nézetei mellett tartott ki szilárdan; Mária a törvény és a látnokok szabadelvűbb és szélesebb látókörű nyugati vagy hellén értelmezésére hajlott erősen.

6. A NÁZÁRETI OTTHON

¹ Jézus otthona nem esett messze a Názáret északi részén elterülő magas hegytől és nem volt nagyon messze a falu forrásvíz kútjától, mely a város keleti részébe esett. Jézus családja a város peremén lakott és ez nagyon megkönnyítette számára, hogy később gyakorta tegyen sétákat a vidéken és kiránduljon egészen e közeli magasabb vidék legmagasabb pontjára is, mely a dél-galileai hegyek közül a legmagasabb volt, leszámítva a Tábor-hegy vidékét keleten és Nain hegyét, mely nagyjából ugyanilyen magas volt. A házuk e hegy déli hegyfokától kissé délre és keletre állt és nagyjából félúton helyezkedett el e kiemelkedés alapja és a Názáretből Kána felé vezető út között. A hegyi utakon kívül Jézus kedvelt sétaútvonala volt, hogy követte azt a keskeny ösvényt, mely a hegy lábánál kígyózott északkeleti irányban addig a pontig, ahol beletorkollott a Szeфорisz felé menő útba.

² József és Mária otthona egy egyszobás, lapos tetős köépitmény volt, melyhez az állatok tartására alkalmas

épület csatlakozott. A berendezés egy alacsony kőasztalból, cserépedényekből és kőtálapokból és kőkorsókból, szövöszékből, lámpaállványból, néhány kisebb asztalból és az alváshoz a kőpadlóra borított durva szőnyegekkel állt. A hátsóudvarban, az állatok számára fenntartott melléképület közelében volt a kemencét és a gabona megőrléséhez használt őrlőalkalmatosságot óvó fedél. Az őrlő e fajtájának működtetéséhez két személy kellett, az egyik őrlött, a másik pedig adagolta a gabonát. Kisfiúként Jézus gyakran öntötte a gabonát e malomba, miközben az anyja az őrlőt forgatta.

³ Később, ahogy az évek múlásával a család létszáma gyarapodott, mindannyian a megnagyobbított kőasztal körül kucorogva fogyasztották el az ételüket, közös tálból vagy edényből véve azt. A tél folyamán az esti étkezés alkalmával az asztalt egy kicsi, lapos cseréplámpával világították meg, melyet olívaolajjal töltöttek fel. Márta születése után József kibővítette e házat egy nagy szobával, melyet nappal ácsműhelynek, éjjel pedig hálószobának használtak.

7. A BETLEHEMI UTAZÁS

¹ A Kr.e. 8. év március havában (József és Mária házasságkötésének havában) Cézár Augustusz elrendelte, hogy a római birodalom minden lakosát számlálják meg, hogy az adóztatás hatékonyabbá tételéhez is felhasználható népszámlálást kell tartani. A zsidók mindig is előítélettel viselkedtek mindenféle kísérlettel szemben, mely „a nép megszámlálására” irányult, és ez a Heródeszel, Júdea királyával kapcsolatos komoly hazai problémákkal együtt oda vezetett, hogy a zsidó királyságban egy évvel elhalasztották e népszámlálást. Az egész római birodalomban Kr.e. 8-ban tartották meg e népszámlálást, kivéve Heródes palesztinai királyságát, ahol egy évvel később, Kr.e. 7-ben került rá sor.

² Nem volt szükség arra, hogy az összeírásra Mária is elutazzon Betlehembe — József ugyanis fel volt hatalmazva a családja bejegyeztetésére is — de Mária, lévén kalandvágyó és erélyes személy, ragaszkodott ahhoz, hogy vele tartson. Félt egyedül maradni, attól tartott, hogy esetleg a gyermek József távolléte alatt születik meg, és megint csak utalunk arra, hogy Betlehem nem esett messze Júda városától, ezért Mária a nőrokonánál, Erzsébetnél teendő várhatóan kellemes látogatásnak nézett elébe.

³ József tulajdonképpen megtiltotta Máriának, hogy vele tartson, de hiába; amikor a három-négy napos útra az élelmet csomagolták, Mária kétannyi adagot készített és csomagolt. De még mielőtt ténylegesen is útnak indultak volna, József megbékélt a gondolattal, hogy Mária is jön, és hajnalban jókedvűen indultak el Názáretből.

⁴ József és Mária szegény volt, és mivel csak egy teherhordóállatuk volt, ezért Mária, várandós lévén, az állaton ült és az állat vitte a csomagjukat is, míg József gyalogolva vezette az állatot. Egy otthon felépítése és berendezése nagy érvágás volt József számára, hiszen hozzá kellett járulnia a szüleinek a támogatásához is, lévén, hogy az apja nem sokkal azelőtt vált munkaképtelenné. E zsidó házaspár a szerény hajlékukból tehát Kr.e. 7. augusztus 18-án reggel indult el s vette útját Betlehem felé.

⁵ Az utazással töltött első napjuk során eljutottak a Gilboa-hegy lábához, ahol éjszakára letáboroztak a Jordán folyó mellett és mindenféle elképzeléseket gyártottak arról, hogy milyen fiuk fog születni, József tartotta magát a szellemi tanító képzetéhez, Mária pedig kitartott egy zsidó Messiás, a héber nemzet megszabadítójának eszméje mellett.

⁶ Az augusztus 19-i verőfényes és korai reggelen József és Mária már újból úton volt. Ebédjükét a Sartaba-hegy lábánál költötték el, mely a Jordán völgyére nézett, onnan továbbhaladtak, Jerikóban töltve az éjszakát, ahol egy fogadóban szálltak meg a város peremén, a főút mellett. Estebéd után, és miután sokat vitatkoztak a római uralom elnyomó jellegéről, Heródesről, a népszámlálási összeírásról és arról a viszonylagos befolyásról, melyet Jeruzsálem és Alexandria, mint két központ fejtett ki a zsidó tudományokra és műveltségre, a názáreti utazók nyugovóra tértek. Augusztus 20-án kora reggel folytatták útjukat, még dél előtt elérték Jeruzsálemet, ahol is elmentek a templomba, és úti céljukat követve a délután közepe táján érkeztek meg Betlehembe.

⁷ A fogadó már tömve volt, és József emiatt a távoli rokonoknál próbált meg szállást keresni, de Betlehemben minden szoba tele volt. A fogadó udvarába visszatérve arról értesült, hogy a csoportos utazók számára fenntartott aklokból, melyeket a szikla oldalába vájva alakítottak ki és amelyek épp a fogadó alatt helyezkedtek el, elvitték az állatokat és a szállást keresők részére ki is takarították. A szamarat az udvarban hagyva József a vállára vette a ruhás és eleséges csomagjaikat és Máriával együtt a kőlépcsőn a lenti szálláshelyükre ment. Egy korábban magtárnak használt helyen találták magukat, épp szemben az aklokkal és a jászlakkal. Itt sátorlapokat függesztettek fel, és szerencsésnek mondhatták magukat, hogy ilyen kényelmes szállásuk lehet.

⁸ József arra gondolt, hogy nyomban felkerekedik és feliratkozik, de Mária kimerült volt; igen fáradtnak érezte magát és arra kérte a férjét, hogy maradjon mellette, mely kérésnek ő eleget is tett.

8. JÉZUS MEGSZÜLETÉSE

¹ Mária egész éjszaka olyan nyugtalan volt, hogy egyikük sem aludt valami sokat. Hajnalra a szülési fájások már elég erősek voltak, és délben, Kr.e. 7. augusztus 21-én, útitársnői szíves segédkezése mellett Mária fiúgyermeket szült. A názareti Jézus megszületett a világra, azokba a ruhákba öltöztették őt, melyeket Mária magával hozott számítva az ilyen eshetőségre, és a gyermeket a közeli jászolban helyezték el.

² Pontosan úgy, ahogy azt megelőzően és azóta is minden gyermek a világra jött, illetőleg jön, a megígért gyermek úgy született meg; és a nyolcadik napon, zsidó szokás szerint, körülmetélték és hivatalosan is a Jósua (Jézus) nevet kapta.

³ A Jézus születését követő napon József eleget tett az összeírási kötelezettségének. Összetalálkozott azzal a férfival, akivel két nappal korábban Jerikóban beszélgetett, aki elvitte őt egy jómódú barátjához, akinek szobája volt a fogadóban és aki felajánlotta, hogy szívesen szállást cserél a názareti párral. Aznap délután felköltöztek a fogadóba, ahol csaknem három hétig laktak, amíg végül találtak maguknak szállást József egy távoli rokonának házában.

⁴ A Jézus megszületését követő második napon Mária üzenetet küldött Erzsébetnek, hogy a gyermeke a világra jött és a válaszüzenet meghívást tartalmazott Józsefnek Jeruzsálembe, hogy ott egyeztessék minden ügyüket Zakariással. A következő héten József Jeruzsálembe ment, hogy Zakariással tárgyaljon. Zakariás és Erzsébet is azt az őszinte meggyőződést alakította ki, hogy Jézusból valóban a zsidó megszabadító, a Messiás lesz és hogy az ő János fiuk lesz az ő segítőinek vezetője, a végzet emberének jobb keze. És mivel Mária ugyanígy gondolkodott, nem volt nehéz rávenniük Józsefet, hogy Betlehemben, Dávid városában maradjon, hogy Jézus Dávid örökösévé váljon egész Izráel királységében. Ennek megfelelően több mint egy évig még Betlehemben maradtak, mely idő alatt József a maga ács szakmájában vállalt munkát.

⁵ ¶ Jézus délben való megszületésekor az urantiai szeráfok, akik az igazgatóik vezetése alatt gyülekeztek, dicsőítő énekeket énekeltek a betlehemi jászol felett, de e dicsőítést emberi fül nem hallotta. Sem pásztorok, sem semmiféle más halandó teremtmény nem jött hódolni a betlehemi gyermek előtt egészen addig a napig, amikor Urból bizonyos papok érkeztek, akiket Zakariás küldött Jeruzsálemből.

⁶ A Mezopotámiából való papok valamivel korábban értesültek egy, az országukban élő különös vallási tanítótól arról, hogy egy olyan álma volt, amelyben tájékoztatás kapott, miszerint „az élet fénye” csecsemőként és a zsidók

között fog megjelenni a földön. És ezért kelt útra e három tanító, keresvén ezen „élet fényét”. Sok heti hasztalan jeruzsálemi kutatás után már az Urba való visszatérésen gondolkodtak, amikor találkoztak Zakariással, aki megosztotta velük azon meggyőződését, hogy Jézus az, akit keresnek és tovább küldte őket Betlehembe, ahol is megtalálták a csecsemőt és az ajándékaikat Máriánál, az ő földi anyjánál hagyták. A látogatásuk idején a csecsemő már csaknem háromhetes volt.

⁷ E bölcseket nem vezérelte csillag a Betlehem felé tartó útkon. A betlehemi csillag csodálatos mondájának eredete a következő: Jézus augusztus 21-én délben született, Kr.e. 7-ben. Kr.e. 7. május 29-én a Jupiter és a Szaturnusz különleges együttállására került sor a Halak csillagvilágban. És figyelemre méltó csillagászati tény, hogy hasonló együttállásra került sor ugyanezen év szeptember 29-én és december 5-én is. E rendkívüli, de teljesen természetes események alapján az egymást követő nemzedékek jó szándékú vallási hívei megalkották a betlehemi csillag megható mondáját és azt, hogy a hódoló varázsteveket ez vezette a jászolhoz, ahol ráleltek az újszülöttre és ott imádták őt. A keleti és a közel-keleti elmék örömeiket lelik a tündérmesékben és mindig ilyen szép hitregéket szőnek a vallási vezetőik és politikai hőseik élete köré. Nyomtatás nem lévén, amikor az emberi tudás javát szájról szájra adták át egymásnak a nemzedékek, nagyon is könnyen váltak a hitregék hagyományokká és lettek a hagyományok később tényként elfogadott dolgokká.

9. JÉZUS BEMUTATÁSA A TEMPLOMBAN

¹ Mózes azt tanította a zsidóknak, hogy minden elsőszülött fiú az Úré, és hogy az ő feláldozása hiányában, amint az a pogány nemzeteknél szokás volt, e fiú életben maradhatott, feltéve, hogy a szülei megváltották őt öt sékelnek bármely arra feljogosított papnál való megfizetésével. Volt egy olyan mózesi parancs is, mely elrendelte, hogy az anyának (vagy valakinek, aki őerte elvégzi a kellő áldozatot) egy bizonyos idő elteltével megtisztulás céljából meg kell jelennie a templomban. Szokás volt e két szertartást egyidejűleg végezni. Ennek megfelelően József és Mária személyesen ment el a jeruzsálemi templomba, hogy bemutassák Jézust a papoknak és megváltsák őt és hogy elvégezzék a megfelelő áldozást abból a célból, hogy biztosítsák Mária szertartásos megtisztulását a gyermekszülés állítólagos tisztátalanságtól.

² ¶ Állandóan a templomudvar környékén őgyelgett két jellegzetes személy, Simeon, aki énekes volt, és Anna, a költő. Simeon júdeai volt, Anna pedig galileai. E pár gyakorta mutatkozott egymás társaságában, és mindketten Zakariás pap bizalmasai voltak, aki megosztotta velük

János és Jézus titkát. Simeon és Anna is vágyott a Messiás eljövetelére, és a Zakariásba vetett bizalmuk miatt hittek abban, hogy Jézus a zsidó nép várva várt megszabadítója.

³ Zakariás tudta, hogy József és Mária melyik napon fogja Jézust a templomba elhozni, és megbeszélte Simeonnal és Annával, hogy felemelt kézzel való köszöntéssel jelzi majd, hogy a bemutatott elsőszülött gyermekek közül melyik Jézus.

⁴ Erre az alkalomra Anna verset írt, melyet Simeon el is kezdett énekelni, József, Mária és mindazok nagy csodálkozására, akik a templomudvarban összegyűltek. És az elsőszülött fiú megváltói voltáról szóló dicsőítő énekük ez volt:

⁵ Áldott legyen az Úr, Izráel Istene,

⁶ Mert eljött hozzánk és megváltást hozott az ő népének;

⁷ Mindünk számára az üdvözülés szaruját emelte fel

⁸ Az ő Dávid szolgálja házában.

⁹ Éppen úgy, ahogy az ő szent látnokainak szájából szólt —

¹⁰ Megszabadulást az ellenségeinktől és mindazok kezéből, akik gyűlölnék bennünket;

¹¹ Hogy irgalmat mutasson a mi atyáinknak, és emlékezzen az ő szent szövetségére —

¹² Az esküre, melyet atyánknak, Ábrahámnak tett,

¹³ Hogy megadja nekünk, hogy miután megszabadulunk az ellenségeink kezéből,

¹⁴ Félelem nélkül szolgáljuk őt,

¹⁵ Szentségben és igazságosságban ölelte minden napunkban.

¹⁶ Igen, és te, megígért gyermek, a Fenséges látnokának neveztesse;

¹⁷ Mert te fogod az Úr színe előtt megalapítani az ő királyságát;

¹⁸ Megismertetni az ő népével a megszabadulást

¹⁹ A bűneik megbocsátásában.

²⁰ Örvendeztetek a mi Istenünk gyöngéd irgalmában, mert a magasból a hajnal reánk köszöntött,

²¹ Hogy megvilágítsa azokat, akik sötétségben és a halál árnyékában kucorognak;

²² Hogy lépteinket a béke útjára vezesse.

²³ És most hadd menjen a te szolgálád békével, Ó Uram, a szavad szerint,

²⁴ Mert a szemem már látta a megszabadításodat,

²⁵ Melyet minden nép színe előtt készítettél elő;

²⁶ Fényt, még a pogányok megvilágítására is

²⁷ És a te Izráel néped dicsőségét.

²⁸ ¶ A Betlehembe való visszatérésük alatt József és Mária hallgatag volt — összezavarodottnak érezték magukat és féltek is. Máriát nagyon felkavarták Annának, az élemedett költőnek a búcsúszavai, és József nem tudta elfogadni ezt az éretlen törekvést, hogy Jézust a zsidó nép várva várt Messiásának tüntessék fel.

10. HERÓDES INTÉZKEDÉSEI

¹ Heródes megfigyelői mindeközben nem tétlenkedtek. Amint jelentést tettek neki az urbeli papok betlehemi látogatásáról, Heródes magához rendelte e káld férfiakat. Sokat kérdezgette e bölcseket az új királyról, „a zsidók királyáról”, de ők nemigen elégtették ki a kíváncsiságát, mert csak annyit mondtak, hogy a csecsemő egy olyan asszonytól született, aki a férjével érkezett Betlehembe a népszámlálási összeírásra. Heródes, mivel nem volt megelégedve e válasszal, elküldte őket egy zacskó pénzzel, hogy találják meg a gyermeket, hogy ő is elmehesen hozzá és hódolhasson neki, lévén, hogy kijelentették, az ő királysága szellemi lesz, nem pedig világi. Ám amikor a bölcsek nem tértek vissza, Heródes gyanakodni kezdett. Épp e dolgon rágódott, amikor az emberei visszatértek és részletes jelentést tettek neki a templomban lejátszódott legutóbbi eseményekről, elhozták neki a Simeon-féle dal szövegének egy példányát is, melyet Jézus megváltási szertartásaikor énekelt. De nem tudták követni Józsefet és Máriát, és Heródes nagyon dühös lett rájuk, amikor nem tudták megmondani, hogy hová is vitte a pár a csecsemőt. Ez után embereket küldött József és Mária hollétének felkutatására. Tudván, hogy Heródes a názáreti család után kutat, Zakariás és Erzsébet távol maradt Betlehemtől. A fiúgyermeket József rokonainál bujtatták.

² József félt munkát keresni, és a kevéske félretett pénzük hamar elfogyott. József még a templomi megtisztulási szertartáskor is elég szegénynek vallotta magát ahhoz, hogy a Máriáért való felajánlása két fiatal galamb lehessen, ahogy Mózes azt a szegények esetében az anyák megtisztulásához elrendelte.

³ Amikor azután több mint egy évnyi keresés után Heródes kémei nem leltek rá Jézusra, és mivel még mindig azt gyanították, hogy a csecsemőt Betlehemben rejtegetik, Heródes rendeletet készített, melyben megparancsolta, módszeresen kutassanak át minden házat Betlehemben, és hogy minden kétévesnél fiatalabb fiúgyermeket öljenek meg. Ezzel gondolta Heródes biztosítani azt, hogy e gyermek, akiből „a zsidók királya” lenne, elpusztuljon. És így lelte halálát egyetlen nap alatt tizenhat fiúgyermek a júdeai Betlehemben. De az ármány és a gyilkosság még a saját közvetlen családja körében is megszokott dolog volt Heródes udvarában.

⁴ E gyermekek legyilkolására Kr.e. 6 októberének közepe táján kerül sor, amikor Jézus egy kicsivel már idősebb volt egyévesnél. De a Messiás eljövetelének voltak hívei még Heródes udvari követői között is, és ezek egyike, amint hírt vette a betlehemi fiúgyermek leölésére vonatkozó utasításnak, közölte ezt Zakariással, aki nyomban hírnököt küldött Józsefhez; és a megszárlás előtti éjszakán József és Mária a gyermekkel elutazott Betlehem-

ből az egyiptomi Alexandriába. Egymagukban utaztak Egyiptomba Jézussal annak érdekében, hogy ne hívják fel magukra a figyelmet. Alexandriába a Zakariástól kapott pénzen jutottak el és ott József a szakmájában vállalt munkát, míg Mária és Jézus a József családjához tartozó jómódú rokonoknál lakott. Alexandriában két teljes évet töltöttek és csak Heródes halála után tértek vissza Betlehembe.